

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

6

2019

45 Kč / 1,90 €

Aleš Juchelka

tančí
s politiky

Může koníček
nést duchovní
ovoce? /3

Příběh
libyjských
mučedníků /7

téma: Učit se
prorokovat /12

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Prázdnými slovy uniká život Dan Drápal

pokoj s Izraelem

6 Netanjahu opět vítězem Johannes Gerloff

křesťan a společnost

7 Příběh ukrytý za vraždou 21 křesťanů Martin Mosebach

rozhovor

8 Politika se nehýbe na ose dobro–zlo Aleš Juchelka

téma: Proroci ještě nevymřeli

- 12 Když Bůh mluví...** Miloš Kačírek
15 Učit se poznávat Boží rukopis Pavla
16 Pravidla pro prorokující Ephrata Community Church
17 Začalo to bez varování Jack Deere

můj příběh

18 Musel jsem si přiznat, že jsem v koncích Libor Galač

ze života církve

20 Duch svatý není volitelný bonus Tomáš Coufal
20 Širší výbor zvolil nové vedení KMS žito

předpremiéra

21 Pistoli jsem hodil do Rýna Ricardo Wolf

z historie

22 Kazatel, který uměl nadchnout Daniel Spratek

recenze

24 Zdravá prorocká služba Lubomír Ondráček
24 Bůh: svržení předsudků a mýtů Eva Chmelařová

připravujeme

- ❑ Kazatel Kalašnikov – rozhovor se Samem Childersem, kontroverzním misionářem v Jižním Súdánu
- ❑ Jakub Limr: Má Pán Bůh rád homosexuály? A co my?
- ❑ Náhradní rodičovství jako služba Bohu?
- ❑ Bible je plná stromů. Proč zmizely z naší teologie?

8
Křesťan se v politice neušpiní
rozhovor s poslancem Alešem Juchelkou

12
téma: Prorokování
Boží inspirace s lidskou příměsí

18
S hrůzou jsem se přiznal manželce...
příběh čtenáře

20
Duch svatý není volitelný bonus
Peter Butt vyučoval o charismatech

ŽIVOT VÍRY

ročník 30 / červen 2019
cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.
Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,
Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,
Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu predplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomocí on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklama na Slovensku:
Kníhkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
www.jonatan.vbh.sk

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Ydávateľ: KMS, IČ 539 147

Registrowáno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45
Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.
© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka rádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

jedna z prvních věcí, které jsem udělal poté, co jsem uvěřil, byla, že jsem přestal chodit na latinu. Soukromě mě učil legendární latinář, univerzitní profesor Zdeněk Quit, autor učebnice a česko-latinského slovníku (ano, čteš správně – latinsko-českých slovníků je dost, ale po tomhle slovníku člověk sáhne, když potřebuje zjistit, jak se latinsky řekne třeba kosmonaut). Rozchod s latinou byl důsledkem toho, jak jsem tehdy vnímal atmosféru ve sboru, kde jsem duchovně zakotvil (a kde jsem dodnes): Uvěřil jsi a všechno kromě Bible, modlitby a církve jde stranou. Ke společnosti se člověk vztahuje tak, že druhým prakticky pomáhá a že jim káže evangelium.

Předtím než jsem našel Krista, jsem byl intelektuálem. V textech, které jsem tehdy psal a na které výjimečně narazím v šuplíku, je mnoho cizích slov a také mnoho slov staročeských. Líbilo se mi, když jsem nebyl zbytečně srozumitelný. Moje setkání s Kristem to změnilo. Pokud dnes nejsem srozumitelný, je to proto, že přináším něco složitějšího nebo nezvyklého, v žádném případě z toho ale nemám radost.

Po obrácení jsem se zbavil dvou tisíc knih. Přestal jsem chodit do muzeí a do galerií. Nečetl jsem nic než Bibli a křesťanské brožurky pašované k nám přes železnou oponu. Beethovenovi, svému oblíbenému skladateli, jsem se odcizil – mimo jiné proto, že jsem si myslil, že žil nemravným životem. Bible, modlitba, církve, praktická pomoc druhým, kázání evangelia a šmytec.

Po nějakých tuším deseti letech od setkání s Kristem se krajina mého žití začala měnit. Shodou okolností jsem se dověděl, že Beethoven nezemřel na syfilis a že jeho lásky byly platonické. Ale k jeho hudbě bych se asi vrátil, i kdyby tomu tak nebylo. V kráse jeho skladeb teď slyším obdivování, které dostal od Boha. Před 20 lety jsem po dlouhém období abstinence přečetl první román (Očarování od Hermana Brocha). Od té doby vstřebávám několik desítek knih ročně. Jen menší část z nich tvoří současně křesťanské knihy. Navštěvuji galerie, chodím na výstavy. Na koncerty sice moc ne, ale jen z časových důvodů. Ten půst jsem ukončil.

Před dvěma roky jsem se vrátil k latině. Jsem zvědav, jestli se mi podaří ji zvládnout tak, abych mohl číst to, co potřebuji (Vulgátu, Husa, středověké listiny a kroniky). Shledávám, že momentálně v novější látce plavu. Naučit se jazyk s mladou hlavou by bývalo bylo jednodušší. Uznávám chybu, ale vzdát se po dvou letech, to se mi nechce. Nezbyvá mi než se s tím zkusit poprat.

Má osobní cesta připomíná proměnu Jednoty bratrské v 16. století, kdy se periferní církve s určitými sektářskými rysy začala angažovat na poli kultury i politiky. Její přerod byl provázen konfliktem idejí a střetem starší a mladší generace. Znamenalo to snad oslabení našich duchovních otců na poli modlitby, svatosti života, poznávání Bible nebo šíření evangelia? Díky tomu, že loď mizomusů* tenkrát přišla o vítr v plachtách a uvázla na mělčině, vznikl kralický překlad Bible a spisy Komenského (když zmíním jen nejnápadnější důsledky změny kurzu).

Má proměna nebyla výsledkem strategických úvah. Prostě přišla změna. Až později jsem se dověděl, že šířit Boží království není totéž co kázat evangelium a že nesení Království nemůže být nahrazováno pouhým kázáním evangelia. Boží království je něco širšího, co může přinášet výsledky dlouhodobě spíše než okamžitě – mnohem

víc zachráněných duší v budoucnu oproti několika spaseným hned. Došlo mi, že proklamovat evangelium a nepracovat na šíření Království v komunitě a ve společnosti je krátkozraké.

Proto jsem se aspoň částečně vrátil ke své původní profesi historika architektury. Ve svém volnu píšu vědecké články o středověkých stavbách a učím studenty dějinám architektury. Pochopitelně si kladu otázku, jestli je to efek-

Může koníček nést duchovní ovoce?

tivní využití času, který mi zbývá. Můžu během 15 hodin výuky za semestr studenty ovlivnit ve směru hodnot Božího království? K čemu jsou vědecké články? Snadné odpovědi nemám. Dlouhodobě ovoce se dá změřit jen těžko.

Přistupuje k tomu ještě osobnější otázka: Jak se pozná, že dějiny architektury pěstují kvůli šíření Božího království, a ne kvůli tomu, že je to zábava, koníček, čas, který je z hlediska šíření Božího království ztracený? Jak poznám, že moje horlivost pro krásu žebrovi kleneb a pro stavební postupy dávných architektů není tělesná? Koníčky mohou škodit i křesťanským manželstvím, o celkovém prospěchu Božího království nemluví.

Ale zároveň: Církev/křesťan by se neměla/neměl poznat podle toho, že žije nábožensky a provádí náboženské úkony. Bible v mobilu, ba ani v hlavě evangelium nerozšíří. Účinná je pouze Bible přetavená do života. Pokud křesťané obsáhnou jen církevní provoz, těžko osloví někoho jiného než sami sebe. Církev vlivu má šanci začít až mimo sborovou budovu. To, co se odehrává v kostele, pomůže království nebes jen tehdy, když nás to připraví a naučí, abychom s navitou holubů a s prohnatostí hadů vyrazili jako ovce mezi vlky.

Když automaticky vyhodíme všechno, co jsme se naučili a co jsme posbírali v době, kdy jsme žili bez Krista, ztrácíme kontakt s říší svých soukmenovců, kteří tolik postrádají někoho, kdo jim může zprostředkovat záchranu! Vyhazovat musíme, a to radikálně, protože rozdíl mezi džunglí bez víry a životem v poslušnosti Boha je nebetyčný. Spálit mosty nám pomáhá, abychom se naučili svobodně chodit po nových cestách. Zároveň je ovšem třeba působit mezi nekřesťany. Potřebují to hlavně ti nekřesťané.

Ten a ten křesťan chodí hrát volejbal s nevěřícími nebo se angažuje v místním spolku přátel historie města či se zapojil do ochrany přírody nebo do přípravy dětských táborů s partou vzniklou z jeho skautského oddílu nebo má nějaký jiný koníček... To jsou neutrální věci, asi jako jestli někdo má tmavé nebo světlé vlasy. Svěvole se zvenku nepozná. Rozhodující je, jestli máš povolání a v srdci touhu šířit tímto způsobem Boží království. Co pro mě, Bože, máš? K čemu mě chceš použít?

Ve všem, co děláme, se potřebujeme držet při zemi. Můj půst od literatury, hudby a kulturní historie skončil, ale Bůh má právo ho obnovit. V našem kristovském životě by totiž měl rozhodovat vztah s ním.

Tomáš Dittrich

* Mizomusové – nelichotivé označení Blahoslavových odpůrců (z názvu knihy „Filipika proti mizomusům“), kteří chtěli Jednotu bratrskou udržet „neposkvrněnou“ vědou a kulturou.

Prázdnými slovy uniká život

Co znamená, že jsme „lidé naděje“?

Dan Drápal

Když jsem byl malý, dělaly tryskáče za sebou čáry stejně jako dnes. Proč to píšu? Protože jsem se setkal s poměrně chytrým mužem (měl přinejmenším středoškolské vzdělání), který mi s vážnou tváří tvrdil, že ty čáry za tryskáči, to jsou chemické látky, kterými práškují (oni? kdo jsou ti oni?) Evropu, aby evropští muži ztratili plodnost. Velice se divil, že takovouto základní věc neví.

Čistě náhodou jsem asi před půl rokem zaslechl v rozhlasu rozhovor s člověkem, který k tomu přispěl. Taky tu fámů slyšel, a tak ho napadlo, že si z lehkověrných lidí udělá trochu legraci. Je to pilot a udělal snímek z kabiny, kam na jakési páčky umístil nápis „chemtrails“ (tj. „chemická stopa“). Tuto fotografii pak zveřejnil na sociálních sítích. Do druhého dne tento snímek sdílely stovky uživatelů, zřejmě přesvěd-

čených, že „konečně mají důkaz“. Pilot musel uznat, že to přehnal.

Ach, kdyby šlo jen o čáry na obloze. Znáte také někoho, kdo si myslí, že země je placatá? Že všechno je židovské spiknutí? Já jsem se nedávno setkal s takovým „čistokrevným“ antisemitou přímo u nás v Jeseníku. Je to sečtělý člověk.

Podobně jako se vrací epidemie spalniček, protože někteří lidé vidí spiknutí za očkováním, vrací se i lehkověrnost, na kterou jsem ve svém mládí nenarazil, ačkoli přístup k informacím byl nesrovnatelně těžší.

Co je zdrojem této lehkověrnosti? Proč konspirační teorie kvetou více než dříve?

Internet a ponurá nálada

Odpovědi, které nabízím, jsou jen „tenta-
tivní“, jak se odborně říká. Česky řečeno, jsou to jen dohady. (Možná se mylím. Neberte to jako

bezpečné tvrzení nějaké autority.) Mám za to, že hlavní zdroje jsou dva.

Nedůvěřivost a podezírání autorit a obecně přijímaných stanovisek a postojů, to je něco, co řada lidí nasává s mateřským mlékem. Pokud dítě vyrůstá v rodině, kde proti sobě partneři neustále bojují, může dítě usoudit, že nemůže důvěřovat ani jednomu. Situace je o to nebezpečnější, pokud znesváření manželé zatáhnou do své války děti a používají je jako spojence a/nebo zbraň. Domnívám se, že člověk, který vyrůstal v takové atmosféře, si nedůvěru (podvědomě) zvolí jako svůj základní postoj. „Default“, jak říkají aťjáci.

Druhou příčinou může být, že internetové technologie stírají rozdíl mezi realitou a fikcí. Pokud trvale klikáte v jakési bublině, obrázky, vjemy a informace, které do sebe pouštíte, jsou pro vás reálnější než realita sama. Počítačové technologie totiž dokážou neskonale lépe než cokoli, co jsme znali před padesáti lety, vytvářet pravděpodobnost. Asi to bude pravda, když

krátce

◆ **BJB má o sbor méně.** Sjezd delegátů sborů BJB 27. 4. rozhodl o vyloučení pražského sboru Na Topolce ze svazku BJB. „Naše pohledy na výklad Písma, konkrétně v otázce sexuálního života osob stejného pohlaví, se v posledních letech natolik rozcházejí, že byly příčinou opakovaných návrhů na vyloučení tohoto sboru,“ uvedl k tomu pro Život víry předseda Výkonného výboru BJB Pavel Coufal.

„Věříme, že sexuální život podle učení Bible patří do manželství muže a ženy. Stále zastáváme principy svobody svědomí a svobody jednotlivého sboru hledat pro sebe Boží vůli, které jsou pro baptisty důležité. Zároveň však mají ostatní sbory BJB svobodu rozhodnout, s čím chtějí či nechtějí být spojovány,“ vysvětlil.

Toto rozhodnutí je vyvrcholením dlouhodobých teologických sporů uvnitř BJB, kvůli kterým se loni na podzim rozhodly ze svazku vystoupit sbory v Jablonci n. N., Kroměříži, Kuřimi a v Lovosicích. Zda, resp. kdy tyto sbory BJB opustí, je zatím v jednání. Vyloučený sbor Na Topolce již minulý rok inicioval založení nové církve Společnosti baptistických sborů, v jejímž rámci bude nyní fungovat.

„K ukončení členství tohoto sboru v BJB má dojít do konce roku 2019, což umožní sboru svobodně naložit se svým veškerým majetkem i budovou a převést vše na již založenou Společnost baptistických sborů,“ dodal Pavel Coufal.

„Podzimní oslavy 100 let od založení BJB se tak budou konat při vědomí, že společenství, které spoluzakládalo tehdy československou Bratrskou jednotu

Chelčického, bylo proti své vůli z Jednoty vyloučeno,“ píše na svém webu sbor Na Topolce.

◆ **Likvidace církve?** „Bohužel se jedná o vítězství populismu nad zdravým rozumem a principy právního státu,“ stojí v oficiálním prohlášení České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí ke schválení zdanění církevních restitucí. Po senátním vetu je 23. 4. znovu odhlasovala poslanecká sněmovna. Zdanění náhrad církvím je jednou z podmínek KSČM pro toleranci menšinové vlády ANO a ČSSD. Ti také společně s poslanci SPD pro zákon zvedli ruku. Opoziční poslanci a senátoři se chystají obrátit na Ústavní soud.

„Změna zákona nejen že způsobí církvím vážné finanční obtíže, ale pro některé menší církve může být dokonce likvidační,“ píše se dále v prohlášení. Na to zareagoval publicista Dan Drápal, který na svém webu napsal: „Pokud by zdanění církevních restitucí mělo být pro jakoukoli církev (a kteroukoli dobrovolnou organizaci) likvidační, pak taková církev skutečně existovat nemusí. O naší existenci přece nemůže rozhodovat stát... Církev Kristovu nezlikvidoval ani Stalin, ani Mao-ce-tung, ačkoli se hodně snažili... Síla církve nikdy nebyla (a nebude) v majetku.“

◆ **Den velkého očekávání.** Na sobotu 16. 2. byli do Ústí nad Labem svoláni křesťané z celého severu Čech od Chebska až po Liberecko. Akce se jich zúčastnilo na tři sta z mnoha různých denominací,

dokonce i z Německa a Anglie. Shromáždění svolal Hany Soryal, egyptský kazatel žijící v Kanadě, který má na srdci uzdravení českého národa.

„Když nedávno navštívil prostory senátu, všiml si velkého obrazu Evropy, která je zde znázorněna jako žena. Jejím srdcem je na tomto obraze právě Česká republika. Bůh do tohoto služebníka vložil velkou vizi, která se týká shromáždění znovuzrozeného lidu ze všech koutů naší země, aby si lidé mohli vzájemně žehnat, ale také aby bylo naše srdce uvolněno pro hluboké pokání z chyb minulosti, hlavně v oblasti nadřazenosti. Právě v době, kdy se blíží výročí Bílé hory, sdílí Hany velkou naléhavost k vzájemné omluvě mezi protestanty a katolíky. Ale nejde ani tak o vyznání institucí, jako o hluboké přijetí mezi Božími znovuzrozenými dětmi jedné i druhé strany. Na shromáždění v Ústí dopředu směřovali představitelé protestantských i katolických sborů a byli schopni křivdy vyznávat a vřele se objímat. Boží lid nehledá sjednocení v teologii, ale přímo v osobě Ježíše Krista,“ napsal k tomu pro Život víry za Severočeskou pastoračku David Kafka.

Nad celou konferencí (včetně rozsu-
zování prorockých slov) dozíral patnáctičlenný český tým, který se pohybuje okolo Hanyho Soryala, i pořadatel celé akce, tedy pastoři a vedoucí z KS, CB a AC.

Hany Soryal bude také jedním z hlavních řečníků na letošní Křesťanské konferenci v Praze.

◆ **Pro Izrael v senátu.** Setkání Kulturu proti antisemitismu, pořádané českou pobočkou ICEJ, se v Praze 14. 4. uskutečnilo už po šestnácté. Po Pochodu dobré vůle ze Starého Města na Klárov následovalo shromáždění ve Valdštejské zahradě se 300 účastníky a s významnými hosty.

Shromážděné pozdravil předseda senátu Jaroslav Kubera a poslanec Jan Bartošek. Upozornil na sebe aktivitou na podporu Státu Izrael při demonstraci v Ženevě v průběhu zasedání Rady pro lidská práva OSN, která měla v plánu schválit sedm protizraelských rezolucí. Ve Valdštejské zahradě dokládal antisemitismus v OSN tím, že 80 % všech rezo-

lucí OSN je namířeno proti Izraeli. Izraelský velvyslanec Daniel Meron ocenil českou podporu Státu Izrael a připomenul, že český parlament přijal mezinárodní definici antisemitismu. Zvláštní vhléd do problematiky boje proti antisemitismu přinesl projev zakladatele českého ICEJ a viceprezidenta mezinárodního ICEJ Mojmíra Kalluse.

Hostem-pamětníkem byla 89letá Hana Sternlichtová, rodačka z Holic a občanka Izraele. Starosta Holic Ondřej Výborný jí na místě předal čestné občanství města.

to vypadá tak pravděpodobně. A někdo, kdo šíří pravděpodobnosti, si nepřipouští, že šíří lež. (Jedno izraelské přísloví říká, že „půlka pravdy je celá lež“.)

„Zase nám lžou...“ Tuto větu jsem v posledním roce četl vícekrát. Následovala nějaká informace o tom, že všechno je jinak. Nebylo přesně

Znáte také někoho, kdo si myslí, že země je placatá? Nebo že všechno je židovské spiknutí?

řečeno, kdo jsou „oni“, kteří „nám“ lžou, a kdo jsme vlastně „my“. Nejlepším kandidátem na „oni“ bývá „Brusel“.

Nedávno jsem četl zajímavou myšlenku: My, kdo žijeme ve světě sociálních sítí, možná v nebi sklídíme pochvalu ne za to, co jsme říkali, ale za to, co jsme neříkali. Nebo, analogicky, ne co jsme přeposlali, ale kde jsme se zapřeli a něco jsme nepřeposlali, ačkoli se nám hrozně chtělo, jenže jsme si museli přiznat, že si přeposílanou

informaci vlastně nemůžeme ověřit. (Tedy... možná bychom mohli, ale museli bychom tomu věnovat hodně času.)

Ověřit si toho můžete relativně málo. Ale můžete se rozhodnout, že nebudete lhát.

Watchman Nee kdysi napsal pěkný článek nadepsaný „Prázdnými slovy uniká život“. Připomínal, že jsme hliněné nádoby, do kterých ale Bůh vkládá vzácný obsah – svého svatého Ducha. Prázdná slova jsou jako praskliny v hliněné nádobě. Pokud je vyslovujeme (přeposíláme), přicházíme o Ducha svatého.

Participace na tomto internetovém „provazu“ v nás vytváří jakousi ponurou náladu. Vše je špatně. Všude lžou. Všetci kradnou.

Nadávat na tmu nepomůže

Přitom je svět nádherný. Kriminalita klesá. Na světě je víc lidí obézních než lidí hladovějících. Jaká změna proti stavu ještě před půl stoletím! Analfabetismus je na prudkém ústupu. Zvláště u nás v Čechách a na Moravě jsme se nikdy neměli tak dobře. Průměrná délka dožití neustále stoupá.

Ano, už slyším námitky. Konkrétní příklady, které jdou proti tomu, co jsem právě napsal. A přiznávám, že nemůžeme být spokojeni, dokud jediné dítě s nafouklým břichem umírá na povdřivou.

Jenže mám silné podezření, že ona ponurá nálada, kterou mnozí kolem sebe šíří, není motivována soucitem s těmi, kdo přicházejí zkrátka. Možná je za ní spíše obyčejná nevděčnost. A nevděčnost je velmi nebezpečný postoj.

Někdy se mi zdá, že člověk musí zestárnout (mně se to právě děje), aby si uvědomil, jak je svět krásný a kolik má důvodů ke vděčnosti a chválám. Nedávno jsem objevil člověka, který se nehlásí ke křesťanství, ale rozhodl se psát pozitivně o našem kraji (*pozitivje.cz*). Je realista – neříká, že Jesenícko je lepší než jiné oblasti naší země. Říká ale, že bychom neměli přehlížet spoustu dobrých věcí i krásných příležitostí, které se nám přímo nabízejí. Prál bych si, abychom my křesťané byli tahouni onoho pozitivního přístupu k životu. Vidět to pozitivní neznamená přehlížet to negativní. Nešíříme plýtky a povrchní optimismus. Ale jsme přece lidé naději! Když Pavel píše, že máme svítit jako hvězdy, pak to nepochybně jde! Světlo ovšem nevzniká nadáváním na tmu. Jistě ale pomůže, budeme-li se řídit starou křesťanskou písní „Sečti všechny dary, které Pán ti dal...“

Mgr. Dan Drápal je teolog, spisovatel a publicista. Je emeritním seniorem KS, členem KS Jeseník.

Bohatý program tvořila kromě promluv i hudební a taneční vystoupení. Pochozu se v rámci vzdělávacího programu zúčastnilo 110 žáků z ČR, Německa a Dánska.

H. Sternlichtová

Akce pronikla do médií. Každoročně patří k tomu nejlepšímu, co křesťané v ČR na veřejnosti a pro veřejnost dělají.

◆ **Setkání věřících pěstounů.** Nezisková organizace Pěstounské rodiny Kraje Vysočina uspořádala 22.–24. 3. v Pelhřimově vzdělávací setkání pro pěstouny na téma „Dítě v pěstounské péči vyrůstající v křesťanské rodině“. Zúčastnilo se ho cca 25 věřících pěstounů z různých církví. Lektory byli Jana Frantíková a Aleš Dietrich.

„Cílem setkání bylo nejen zvýšit si pěstounskou kvalifikaci, ale také si připomenout, že jsme svůj život postavili na důvěře Bohu s vírou, že pokud cesty svoje i našich dětí svěříme Hospodinu, on sám bude jednat,“ napsala k tomu pro Život víry Jana Frantíková. „Sešli se zde lidé, kteří mohli mluvit jak o svých pěstounských dětech a starostech s nimi, tak o svém vztahu k Bohu, a ostatní věděli, o čem mluví.“

Na toto setkání naváže konference křesťanských pěstounských rodin 21. 9. 2019 v Pardubicích. K tématu náhradní rodinné péče se vrátíme v některém z nejbližších čísel ŽV.

◆ **Festival Fusionary.** O víkendy 26.–28. 4. se do Vsetína sjelo téměř tisíc mladých lidí z deseti různých, převážně ev-

ropských zemí. Konal se zde festival Fusionary International 2019, třídní mezinarodní setkání poprockových pěveckých sborů mládeže Fusion.

První sbor Fusion byl založen před deseti lety v České republice a od té doby se projekt rozšířil do dalších devíti evropských zemí. V několika dalších zemích se jeho spuštění připravuje. V ČR momentálně působí čtrnáct sborů, celoročně jsou do jeho činnosti zapojeny stovky teenagerů.

Motto letošního ročníku festivalu znělo „Inspire“ – „Inspiruj“ nebo také „Nech se inspirovat“. Na účastníky čekaly přednášky, workshopy, semináře a koncertní vystoupení, na kterých svůj um předvedly jednotlivé sbory Fusion z různých koutů Evropy.

„Na nemalé části programu se podíleli sami účastníci prostřednictvím neustále se proměňujících, inspirativních stánků, na kterých jednotlivé sbory zábavným způsobem představovaly svou kulturu a národní či místní specifika,“ napsali o akci sami organizátoři z Křesťanské akademie mladých.

„Pro obyvatele Vsetína byl tou nejviditelnější částí festivalu úvodní Průvod národů, který se odehrál v pátek odpoledne v ulicích města. Ale také v průběhu dalších dnů, kdy už se většina programu přesunula do místního kulturního domu, byli mladí lidé z Estonska, Lotyšska, Polska, Slovinska, Srbska, Rumunska, Ukrajiny, Slovenska i USA nepřehlédnutelným oživením jindy poklidné víkendové atmosféry města.“

◆ **Pochod pro život.** V sobotu 27. 4. se v Praze konal 19. Národní pochod pro život a rodinu – manifestace zastánců tradiční rodiny a odpůrců umělých potratů, kterou pořádá Hnutí Pro život ČR. Jeho letošním mottem bylo „Není lepší a jistější investice než do dětí“. Kromě veřejného zastání se tradičních hodnot účastníci požadovali, aby část peněz z evropských fondů na období

2021–2027 byla využita na podporu rodin se třemi a více dětmi. Podle posledních statistik totiž interrupci podstupují nejčastěji ženy čekající třetí dítě.

Akce začala bohoslužbou v katedrále sv. Víta pod vedením kardinála Dominika Duky. Program pokračoval v parku na Klárově, odkud se účastníci vydali na pochod centrem Prahy, který zakončili na Václavském náměstí. Podle organizátorů se ho zúčastnilo 10 tisíc lidí. Doprovázela ho hudba, proslovy, program pro děti a samotný pochod zejména transparenty s nápisy typu „Dítě je vždy nadějí“, „Děkujeme ženám za každý život“, „Bez dětí budoucnost nebude“ nebo „Potrat není řešení“.

Na Mánesově mostě před náměstím Jana Palacha pochod na několik minut zablokovali demonstranti za právo žen na potrat. Podle Kateřiny Jelínkové z radikálně

levicového spolku Kolektiv 115, který demonstraci s názvem „Netancuj, jak Duka píská“ zorganizoval, chtěla její skupina vyjádřit nesouhlas s „ultrakonzervativní politikou“ a snahami o omezování práv žen.

◆ **Martin Smith se vrací do Česka.**

Po čtyřech letech do Česka opět zavítá britský hudebník, skladatel a producent Martin Smith. Ke konci srpna vystoupí na vsetínském festivalu United, v září potom v Praze a Bratislavě.

Martin Smith jako šestiměsíční kojeneček onemocněl zápallem plic. K této době, kterou zná z vyprávění svých rodičů, se nyní vrací v právě připravovaném albu. To nese název podle zdravotnického přístroje Iron Lung (Železná plíce), velké tlakové nádoby, která jej udržovala při životě. Ve stejnojmenné skladbě vypráví o modlitbách svých rodičů za uzdravení.

Martin Smith je mimo jiné zakladatelem skupiny Delirious?, ve které po celou dobu její existence působil jako zpěvák a kytarista. V roce 2012 se vydal na sólovou dráhu a změnil styl své tvorby, která se blíží taneční hudbě. Česko navštívil v roce 2013 v rámci evropského turné společně s Mattem Redmanem a o dva roky později vystoupil se svou kapelou v pražské Lucerně. Řadí se mezi nejznámější autory chval; mezi jeho nejznámější písně patří např. I Could Sing of Your Love Forever (Navždy o lásce tvé chci zpívat) nebo Majesty (Králi můj).

